

Járuljatok őhozzá, mint élő kőhöz, amelyet az emberek ugyan megvetettek, amely azonban Isten előtt „kiválasztott és drága”; ⁵*ti magatok is mint élő kövek épüljete fel lelki házzá, szent papsággá*

Kedves Testvéreim!

A tanérvnyitó istentiszteleten arról beszéltünk, hogy ahhoz, hogy egy épület stabilan megálljon szükség van valakire, aki összetartja.

A legóból összerakott templom esetében, arról volt szó, hogy mi mindnyájan különbözőek vagyunk ugyan, de Jézusban mégis egybeilleszkehetünk, összekapcsolódhatunk.

Akkor, amikor összeraktuk ezt a lego épületet, mindenki kijött ide, és egy-egy darabot – a saját „téggláját” belehelyezte. Ma éppen erről szeretnék beszélni.

Hoztam egy „kisebb” ajándékot. Ez egy kő, még hozzá nem is akármilyen. Ez egy kicsi kő, ahhoz képest, amelyekből templomunk épült, merthogy ez a kő is ugyanonnan van, csak valahogy ő kimaradt.

Úgy elgondolkoztam, hogy miért maradhatott ki? Túl kicsi, nem elég tiszta, nem volt rá szükség? Nem tudom, hogyan maradt ez a kő a kertben, de valamiért az építőknek nem kellett.

A Bibliában a kő fontos építőelem volt. A legtöbb házat kőből és nem téglából építették. A mai napra választott igében Péter apostol beszél a kövekről. Péter – ez a név azt jelenti kőszikla: Jézus maga nevezte el így Pétert: ⁸*Én pedig ezt mondom neked: Te Péter vagy, és én ezen a kősziklán építem majd fel egyházamat*, Megtudunk ebből az igéből egy fontos dolgot. Jézus úgy beszél az egyházról mint egy épületről, amelyben az építőelemek az emberek. Még hozzá nem is csak úgy akármelyik emberek. Jézus először Péterre mondja ki, hogy te vagy a kőszikla, és ezen építem fel egyházamat. Mit jelent ez? Azt, hogy Péter volt az első. Az első, aki hangos hitvallással kimondta Jézusról: te vagy a Krisztus, az élő Isten fia. De a Bibliában azt is olvassuk, hogy Péter volt az első, kit követett András, Jakab, János... sorra a tanítványok. Akiket pedig mások követtek.

Egy kőből nem lehet épületet építeni. Egy kő önmagában kevés. Sok kő kell, de nem akármilyen kövek.

Jézus tehát az egyházról azt mondja, hogy a benne hívő emberek közössége. Mindenki, aki benne hisz az része lehet az egyháznak, része lehet az ő templomának.

Péter éppen erről beszél. Ő nem tartja meg magának a kőszikla pozíciót. Hanem azt mondja: *Járuljatok őhozzá, mint élő kőhöz, amelyet az emberek ugyan megvetettek, amely azonban Isten előtt „kiválasztott és drága”;* ⁵*ti magatok is mint élő kövek épüljete fel lelki házzá, szent papsággá.*

Élő kövek. Nagyon szép kifejezés ez. Az élő kövek mi vagyunk, mi lehetünk. Nem élettelen, eldobható, összezúzható, döntésképtelen kövek vagyunk, akiket oda raknak ahová akarnak. Élő kövek, ami azt jelenti, hogy mi magunk a saját akarattunkból, szeretnénk ennek az épületnek, az egyháznak a részei lenni.

Péter azt mondja: épüljete fel. A keresztyén – a Jézus Krisztusban hívő emberek, azok akik szeretnének az ő egyházának, az ő templomának részei lenni, maguk épülnek, forrnak egybe.

Ahogy említettem egy kő még nem épület. Kellenek a különböző kövek.

Milyen kövek vannak az egyházban? Milyen kövek vannak a mi gyülekezetünkben? Ha csak ezt az istentiszteletet nézzük, akkor nagyon sokan segítettek abban, hogy ma itt együtt tudjunk lenni.

Zsuzsa néni, Peti, Csabi bácsi – a hitoktatók elkezdtek hívogatni. Gábor a honlapon, Márta a facebookon hirdette az alkalmat. A Presbitérium tagjai különböző feladatokat vállaltak, Olgi orgonál, István hangosít, Éva néni még gyászában is gondoskodik róla, hogy az oltárra friss virág kerüljön. Zsuzsi és családja a főzésben tüsténkedik, tegnap többen takarították a gyülekezeti termet. Szilvi – felügyelő asszonyunk – többek közt lufikat készített. A gyerekek rajzoltak, az asszonyok süteményeket sütöttek... Sok-sok apró részlet, lehet, hogy fel sem tudom sorolni az összeset. Vannak látványos, és kevésbé látványos dolgok, amelyek mind-mind szükségesek ahhoz, hogy most itt együtt tudjunk hálát adni a mögöttünk lévő időszakért.

Ezt jelenti az élő kövek. Mi mindnyájan, ti mindnyájan élő kövek vagytok, már csak azáltal is, hogy hisztek Jézus Krisztusban, és most itt vagytok.

Péter azt mondja, hogy az épület akkor kezdhet el épülni, ha az élő kövek előbb Jézushoz járulnak. Igen, mert ő tesz alkalmassá bennünket arra, hogy az ő épületének részesei lehessünk. Ő az, aki megtisztít, ő az, aki lefaragja azt, amire nincs szükség. Nála nincsenek fölösleges, kimaradó kövek, neki mindenkire – rád is, szüksége van. Mert tud használni téged abban, hogy az ő egyháza egyre nagyobb épületté növekedjen. Mindenki hasznos, mindenkire szükség van, bár mindenkire máshol. Találjuk meg a helyünket ebben az épületben. Hívjuk segítségül ehhez azt, aki összetartja az épületet, és vele együtt épülünk lelki házzá... Így legyen. Ámen.